

[Jane Oksen]

over til staten. Der var den jo tidligere, og man mener, at det går så pragtfuldt nu, hvor den ikke er der mere. Jeg tror, det hænger lidt sammen med, at amterne har en tilbøjelighed til på mange områder at hæge om deres institutioner. De vil nemlig af med de mennesker, de har dér, for de skal for alt i verden opretholde så mange institutioner som muligt. Jeg synes også, vi har set tilfælde med anbringelse af børn, hvor det har været forfærdelig svært at få børnene hjem, når de først var anbragt. Vi skal ikke have flere institutioner end højest nødvendigt, og vores primære målsætning er at få særforsorgspatienter så tæt på nærmiljøet som muligt, hvor de efter vores mening får det bedre. Jeg ved godt, at kommunerne gør meget i øjeblikket, og det synes jeg er udmærket, men når kommunerne gør et udmærket arbejde, er der ikke grund til, at amterne også blander sig.

Så vil jeg stadig væk gerne efterlyse et svar fra indenrigsministeren om det tredje Lotzudvalgs arbejde. Det er måske en stor, dyb hemmelighed, hvad der foregår i det udvalg, men jeg synes, det er meget væsentligt at få at vide, om det er korrekt, at regeringen har pålagt udvalget at støbe argumenter for afvikling af det sociale område i amtsregi. Det synes jeg det er meget væsentligt at få at vide, for det må vise regeringens holdning til, om den ønsker det sociale område afviklet fra amtsregi, for jeg synes, formuleringen lyder lidt mystisk: at man pålægger udvalget at støbe argumenter. Det plejer at være regeringens stil at bede om en undersøgelse, der viser, om det kan lade sig gøre osv. Dette synes jeg lægger op til, at der i regeringen allerede er truffet beslutninger om opgaver, der skal ud af amterne. Det kan være, at der i regeringen er truffet langt videre beslutninger, som jeg er uvidende om, men som måske, når det kommer til stykket, har til formål, at amterne skal afvikles totalt. Jeg tror ikke, at en statsminister kommer med den slags, uden at der er noget hold i det. Det ville da også være dejligt, hvis regeringen på et senere tidspunkt kom med et forslag, for det må jo for alt i verden ikke være Fremskridtspartiet, der kommer med det. Det kan vi så glæde os til, og det vil vi selvfølgelig støtte.

(Kort bemærkning).

Agerschou (SF):

Nu giver jeg op. Jeg har stillet nogle helt præ-

cise spørgsmål til fru Jane Oksen i et forsøg på at opklare, hvad Fremskridtspartiets politik på området egentlig er. Jeg har påpeget, at nogle af de ting, man foreslår i dette forslag, er i uoverensstemmelse med det, man foreslår i forbindelse med finansloven. Jeg har intet svar fået, og det sidste indlæg fra fru Jane Oksen gjorde forvirring total.

I forbindelse med særforsorgen argumenterer fru Jane Oksen nu for, at det skal være en kommunal opgave. Hvad står der i forslagets bemærkninger? »Vi ønsker derfor hurtigst muligt at føre særforsorgen tilbage til staten.« Det vil sige, at fru Jane Oksen i løbet af debatten har ændret Fremskridtspartiets politik på området, og så er det altså svært at debattere. Det er svært for os andre at bruge tid på at forberede os, når Fremskridtspartiet ikke kender eller ved noget om sin egen politik.

(Kort bemærkning).

Jane Oksen (FP):

Jeg ved snart ikke, om jeg gider blive ved med at svare SF. Jeg synes, jeg har svaret på spørgsmålene. Vi ønsker, at kommunerne tager sig af så meget som muligt på ethvert område, men der er områder, der er så store og vigtige, at det er meget vigtigt med en samlet planlægning. Jeg kan bare nævne de psykiatriske hospitaler, som der har været rejst stor kritik af, og hvortil man i sin tid førte penge ud til amterne, men de blev bare ikke brugt til det, de skulle bruges til. Jeg tror faktisk, de psykiatriske sygehuse havde haft det bedre, hvis staten havde taget sig af det og vi herinde havde taget et større ansvar for, at der blev givet de midler, der skulle gives. De er i en sørgelig forfatning, og det er nok et område, vi godt kunne se lidt nærmere på.

Når jeg har sagt, at kommunerne skal tage sig af det så meget som overhovedet muligt, er der altså nogen, der skal have det overordnede ansvar, og det er så staten. Derfor kan man godt sige, at det skal ind under staten, og så alligevel mene, at kommunerne selvfølgelig skal gøre så meget, som de kan selv. De skal have meget vide beføjelser, og det er vi så med til her i Folketinget at sørge for at de får via lovgivningen. Jeg synes ikke, jeg kan svare tydeligere på det, end jeg har gjort.